

תורה אור

קיו:

וחזבות הקצוע להם זמן אצל פר העלם דצר ושעירי עזדות כוכדים לא קרבו להם בגלגל עכ"ל ונחנם הזכיר פר העלם דצר ושעירי עזדות כוכדים שהן מטאות שאין קצוע להם זמן דלפי' מטאות הקצוע להם זמן כגון שעירי הרגלים לא קרבו לר"ש כדמסיק לקמן מתרגם מתני' בעולה. (הג"ה וא"כ ציוה"כ

לא קרבו כצור צאהל מועד § בנזב וגנעון לא פרים ולא שעירים כי אם תמידים י והא דלאמרי' בתוספתא § ר' יהודה אומר אצטלוס מזיר היה שנאמר ויאמר אצטלוס אלכה נא ואשלם נדרי אשר נדרתי בחצרון כי נדר נדר עזדך צצמתי בגשור והאי קרא בהיותם בגנעון כתיב ומפרש פ"ב דתמורה (דף יד:) שהקריבם בחצרון צצמתי יחיד דאי הלך בחצרון להביא כצשים טובים ולהקריבם צצמתי גדולה א"כ מחצרון מיבעי ליה והשתא לר' יהודה אי מזירות נידר ונידע הוא אמי שפיר שהקריבן צצמתי יחיד בחצרון ואי מזירות חוצה הו א"כ הקריבן בגנעון צאהל מועד שהיה שם דלר' יהודה יחיד נמי מזי מקריב חצות צצמתי גדולה אף צשעת היתר הצמות ולא דייק בין מחצרון ובחצרון אצל רבנן דלאמרי מזירות חוצה הוא ולא קרב יחיד חצות אף צצמתי כצור בנזב וגנעון א"כ אצטלוס לא מזיר היה והא קרא דאלכה ואשוצה ואשלם

נדרי מיירי בנדריס ונדבות. הג"ה: י רבי שמעון אומר אף צבור לא הקריבו בו'. לכאורה ר"ש אדרבנן דלעיל מיינה קאי ואינהו סברי כרבנן קמאי דמנחות ומזירות לא קרבו צצמתי דליכא ציינייהו אלא נסכים כדמפרש לקמיה שי"מ דלר"ש נמי לא קרבו דהא אפי' בצצור ממעט יותר משאר תנאים ותימה דבפ"ק דמגילה (דף טו:) [צצמתני' דקמתין] אין בין צמה גדולה לצמה קטנה אלא פסחים זה הכלל כל הנידר ונידע קרב בו' ומפרש בגמ' כעין פסחים דהיינו חצות הקצוע להם זמן אצל שאין קצוע להם זמן הכא והכא לא קרב ומוקי לה כר"ש אלמא ר"ש תני האי כללא § א"כ מנחות ומזירות קריב לר"ש וכדאמרין הכא לר"מ דתני האי כללא ואי הוה גרסי' בצמילה זה הכלל נידר ונידע צלא כל הוה ניחא ליה דכל דר"מ אמי לרצויי מנחות ומזירות ועוד יש לומר דהא דפשיטא ליה לר"מ § דמנחות ומזירות יצרות משום דתניא צמ"כ בפרשת אחרי מות מה שלמים מיוחדין שהן נידר ונידע קריבין צצמתי אף כל נידר ונידע קרב צצמתי אף המנחות והמזירות דברי ר"מ וקלט תימה אי אהיהא סמיך דלא מיייתי לה ועוד לר"ש דמגילה מי נפקא מנחה מכלל נידר ונידע וגראה ליישב מתניתין § דהכי קאמר דאין חילוק בין צמה גדולה לצמה קטנה אלא פסחים § כל הנידר ונידע הקרב צצמתי גדולה קרב צקטנה וכל שאין

לא טעון וגו'. לאחר ציאת הארץ משתעי וקאמר לא תעשון כשתצאו בגלגל: כלל אשר אנהנו עושים פה היום. שאלו בין כצור בין יחיד מקריבין מטאות ואשמות וצבור ומעשר שהן חצות שאין קצוע להם זמן וכ"ש חצות הקצוע להם זמן אצל מה אלו עושים שם איש כל הישר צעיניו היחיד לא יקריב שם אלא נדרים ונדבות שישרו צעיניו לנדור ולנדוב עד מתי כי לא צאתם וגו' עד שתצאו לשילה: ישרות סקריצו. נדרים ונדבות: חוצות לא פליג קרא בין גדולה בין קטנה דליחיד לא קרב אלא נידר ונידע הלכך שאין נידר ונידע אין קרב צצמתי יחיד דהא אין קדשי כצור קריבין § כדתנן צצמתני' (דף קיב:) קרבנות כצור קריבין צצמשן קרבנות יחיד קריבין צצמתי: מנחות ונוזרים ישרוס נינשו. דלע"ג דצמלאת מזרו הייזן קרבנותיו חוצה עליו מיהו ע"י נדר צאו עליו: אין מנחה צצמתי. כדאמר' לקמן [קט"ז:] וצחים ולא מנחות [דכתיב] למען אשר יציאו בני ישראל וגו' על פני השדה היינו צמות § שעת היתר שלהם והציאות לה' אותם שהוקדשו צשעת היתר ולא הספיק להציאם עד שנאסרו כדאמרן צהשוחט לעיל (דף קו:) דפסוק זה צקדשי § קדשים שהוקדשו צשעת היתר והקריצוס צשעת איסור קאי וחצות

וצחי שלמים ומפרש צמ"כ י אין לי שקרצו צצמתי אלא שלמים דהא אוקימנא צקדשי צמה מניין אף עולה ת"ל וצחים § יכול אף מטאת ואשם ת"ל אותם ומה רכית אחרי שריצה ומיעט אמרת מה שלמים הצאים צנדר ונדבה אף כל הצא צנדר ונדבה ולר"מ איתרבו נמי מנחות ומזירות ורבנן דייקי וצחים ולא מנחות ולר"מ איתרבו נמי נזירות חוצה היא. דהוא לא התנדב [אלון] הקרבנות אלא אסר עצמו ציין וצתגלחת ומאליו נתחייב צקרבנות: מחלווק. דר"מ ורבנן צנזירות צצטאת ואשם שצה אצל עולות ושלמים דניזר דברי הכל קריב: חוה ושוק. המורס משלמים ותודה § וארבע חלות המורמות לכהן מארבע מיני חלות צצתודה כדכתיב והקריב ממנו אחד מכל קרבן וגו' (ויקרא ז:י) ואין נוהגין צצמתי קטנה גרסינן צסוף פירקין (דף קיט:) דכתיב צהו [ויקרא י] להניף תנופה לה' § ולא צצמתי ואילו מורס מחיל נזיר דהיינו זריע צשלה שריצה ולא תמייה שמע מינה לא קרבי שלמי נזיר צצמתי דאי הוו קרבי הוה תני דלא נהיג ציה נמי תרומה דדיה § אלא אי אמרת צצטאת ואשם הוא דפליגי. אצל שלמי נזיר דברי הכל קרבי הא מני: איש הוא דחוצות לא הקריצו. ואפי' בגדולה אצל כצור מקריבים חצות: ורבי

נידיר ונידע § שאין קרב בגדולה אין קרב צקטנה ולא נחת אלא לפרש מה ששוותה הגדולה והקטנה אצל § יש נידר ונידע שאין קרב לא צו ולא צו כגון מנחות ומזירות אצל לנידר ונידע דר"מ אין לפרש דלא איירי צצמנחות ומזירות דשפיר מישתמע מלישנא § דנידע ועוד דקתני לה צדהיא צמ"כ וכן נראה ודאי לפרש דאהיהא דתורת כהנים סמיך אע"ג דלא מיייתי לה צצמורה מיייתי לה צפ"ב (דף יד:) דלאמרי' התם אמר ליה אביי ולימא מר שלמי פסח דאי שלמי נזיר נידר ונידע הוא דהא תניא זה הכלל כל הנידר ונידע קרב צצמתי יחיד וכל שאינו נידר ונידע אינו קרב צצמתי יחיד ותינא המנחות ומזירות קריצות צצמתי יחיד דברי ר"מ משמע דמהיהא דייק ולא מלישנא ומאן דלא חשיב התם מזירות נידר ונידע קמשני סמי מכאן מזירות: ורבבגן מנחות אין מנחה בבמה. ליחיד בין צצמתי גדולה בין צצמתי קטנה קאמר כדתינא איך רבנן כאן וכאן לא קרבו (נסיכס) ליחיד אלא עולה ושלמים צצצד ואמרי' דנסיכס איכא ציינייהו ותו לא והי"ה דעופות נמי לא קרבו לרבנן כדאמר' צסוף פירקין [דף קיט:] לדברי האומר אין מנחה צצמתי אין עופות צצמתי מ"ט וצחים ולא עופות וצחים ולא מנחות דאוקימנא דהוא קרא לעיל צריש השוחט (דף קו:) צקדשים שהקדישן צשעת היתר הצמות ותימה דצסוף § פירקין (דף קיג:) תנן ר' יהודה אומר אין מנחה צצמתי והכא קא"ר יהודה כל שהצצור והיחיד מקריבין צאהל מועד צצמדצר מקריבין צאהל מועד צצגלגל והרי מנחות ועופות צצגלגל כאן וכאן לא קרבו ולא מיסתבר למימר דנהי דלרבנן כאן וכאן לא קרבו לר' יהודה קרבו צצמתי § לצצור דמהיכי מיתי הך דרשא למר ולמר ועוד א"כ לקמן דפריך חכמים היינו תנא קמא ומשני קרבו נסיכס צצמדצר איכא ציינייהו לימא דמנחה קריצה צצמתי כצור איכא ציינייהו דלרבנן קדמאי קרצה ולצתראי לא קרצה: מחלווקת בחצאאת ואשם. צצטאת ואשם של מזירות איירי:

ואין נוהגין בבמה קצנה. פי' צקונטרס דכתיב צהו להניף תנופה לה' וא"ת הרי מנחה לת"ק דר' יהודה דמתני' דאיתא צצמתי קטנה ואין תנופה והגשה צה וא"כ הך נמי ליהוי צצמתי ולא ליצעי תנופה ויש לומר דהני חוה ושוק ותרומת לחמי תודה עיקר מלותן צתנופה הלכך צטלה תנופה צטלי איניהו אצל מנחה עיקר מלותה קמינא והקטרה:

מחלווקת בעוצה (ואשם) [ושלמים] §. של מזירות קאמר י ותימה דמאן דאמר לא קרבו ואפי' צצמתי גדולה היכי משני קרא דאצטלוס דכתיב (שמואל ב טו) ואשלם נדרי דליכא למימר צשאר נדרים צצפרק שני דתמורה (דף יד:) משמע דאיירי צקרבן מזירות:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

מסורת הש"ס

(א) ע' ירדש' פסחים פ"ב ה"ד מגילה פ"א ה"יב. § [לקמן קיט: ע"ש] ירדש' מגילה שם, § שם פ"א ה"יא, § ד' אחרי פי"ט הל' ה-ו, § סוטה פ"ג ה"ד, § שו"ך לע"א, § ונכס"ה דלעיל לא כמדו כן, ועי' בתו' תמורה יד: ד"ה פמי דמתרלו תמיה זי.

❧
הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חוה וכו' ותודה הפ"ד ואמ"כ מה"י ותרומות להמי תודה ארבע: (ב) ד"ה ואין נוהגין וכו' תרומה דדיה בבמת יחיד הפ"ד:

❧

שינויי נוסחאות

[א] צ"ל ומנחות (בי"ש: § ב) ורבנן מנחות אין מנחה בו' (י"ש"מ, וכו"ה ברוח: § ג) איש כל הישר בעיניו (דברים יב) כל"ל (תגרי"ב: § ד) קריבין בה כדתנן (ש"ס: § ה) צ"ל במה בשעת (ש"ס: § ו) צ"ל בקדשים שהוקדשו (ש"ס: § ז) צ"ל וצחי (רש"י: § ח) צ"ל לפני ה' (בי"ש: § ט) מועד שבגלגל ונזבם כל"ל (צ"ס: § י) צ"ל דומיא דחמירי. פי' שהי' אלו ואלו הטם הנאמר צאחרי מות וכל הנאמר צחומם הפקדוים היו עולות ואת הכל הקריבו לצד משערים ופר כ"ג ושעיר לתאמת (צ"ס: § יא) אינו דהמז' לא גרסי צצרייתא מנחה וגזירות בו'. (עי' ש"י צעמ' הקדס אות ו) וא"כ הגמ' דפשיטא ליה דלרי"מ מנחות ומזירות קרב צצמתי ע"כ דייק כן מלישנא דרי"מ כל שנדר ונידע (עפי' גרי קה"י: § יב) אולי צ"ל דלרי"מ מנחות בו': § יג] מתיבתא דמגילה (בי"ש: § יד) צב"ש נוסף זה הכלל: [זו] ונידב אע"פ שקריב בבמה גדולה אין וכו' כל"ל (צ"ס: § יז) וצבא"מ הקשה על ג"י זו דהא המז' כמדו דלא נחת לפרש אלא מה ששוותה הגדולה והקטנה, ולפי הגהת צ"ק נמא' מפרש גס צמה שאל שוותה ויחגי שלפניו שפיר מתפרשא דשאין נידר ונידע אינו קרב בין בגדולה בין בקטנה [מן מפסחים וכו"ב] אצל קצוע להם זמן: [זו] אבל מודה ר"ש דיש נידר כל"ל (צ"ס: § יח) מלישנא דכל נידר ונידע ועוד כל"ל (צ"ס: § יח) ר"ל צסוף הפרק של המשניות. וצ"ק הגיה ותימיה דצבתני' תנן: [יח] צ"ל בבמת צצבור (צ"ס: § ב) ושלמים. בעולה ושלמים של מזירות בו' (בי"ש, ח"ס: §